

A Régiók Bizottsága véleménye zöld könyv a területi kohézióról

(2009/C 120/05)

A RÉGIÓK BIZOTTSÁGA

- emlékeztet arra, hogy a területi kohézió a társadalmi és gazdasági kohéziót kiegészítve az Európai Unió átfogó politikai célkitűzésévé válik majd,
- véleménye szerint a területi kohézió célja az, hogy minden közösségi terület számára azonos hozzáférést biztosítson az infrastruktúrákhoz, valamint az általános gazdasági érdekű szolgáltatásokhoz az európai polgárok életfeltételeinek javítása érdekében, ami olyan intézkedések bevezetését igényli, amelyek biztosítani tudják a Közösség egészének harmonikus fejlődését,
- úgy ítéli meg, hogy a regionális politikát felül kellene vizsgálni az új célkitűzés fényében, feltételezve, hogy a politika nem kerül nemzeti hatáskörbe, és hogy az irányváltás révén a regionális politika megtalálja a kellő egyensúlyt a versenyképességi kiadások és a területi eltéréseket csökkenteni hivatott kiadások között; ennek alapján arra hívja fel az Európai Bizottságot, hogy készítse el a forráselkülönítés mérlegét,
- új mutatók kidolgozását javasolja, melyek segítségével jobban tekintetbe vehetőek a területi különbségek a közpolitikák egészében,
- kéri, hogy további pénzügyi erőforrásokat rendeljenek a területi együttműködés három területéhez, mivel annak vitathatatlanul hozadéka van az európai integráció tekintetében,
- úgy véli, hogy a területi kohézió célkitűzésének előfeltétele az ágazati politikák és a kohéziós politika közötti koherencia megteremtése, már az elképzelés kezdeti szakaszában figyelembe véve valamennyi ágazati politika területi hatásait,
- emlékeztet az általános érdekű szolgáltatások és az általános gazdasági érdekű szolgáltatások fontosságára – mivel ezeken keresztül valósul meg a területi kohézió –, és sajnálatát fejezi ki amiatt, hogy az ezekkel kapcsolatos közösségi politikák területi hatását az Európai Bizottság nem vizsgálja a jogalkotási javaslatok előterjesztése előtt, és nem értékeli ki a végrehajtás után,
- úgy ítéli meg, hogy az új területi kormányzási séma a területi kohéziós célkitűzés gyakorlati megvalósításának sarokköve, és hangsúlyozza a kormányzás javításának szükségességét a területi önkormányzatokkal való partnerség erősítése révén egy többszintű kormányzati struktúra keretében.

Előadó: Jean-Yves Le Drian (PES/FR) Bretagne regionális tanácsának elnöke

Referenciaszöveg

A Bizottság közleménye az Európai Parlamentnek, a Tanácsnak, az Európai Gazdasági és Szociális Bizottságnak és a Régiók Bizottságának: Zöld könyv a területi kohézióról – Előnyt kovácsolni a területi sokféleségből

COM(2008) 616 végleges

POLITIKAI AJÁNLÁSOK

A RÉGIÓK BIZOTTSÁGA

Általános megjegyzések az Európai Bizottság zöld könyvének javaslatai kapcsán

1. üdvözlí, hogy az Európai Bizottság 2008. október 6-án zöld könyvet fogadott el a területi kohézióról, ami lehetővé teszi széles körű, európai szintű vita indítását a tárgyban, amely a társadalmi és gazdasági kohéziót kiegészítve az Európai Unió átfogó politikai célkitűzésévé válik majd ⁽¹⁾ a ratifikálás alatt álló szerződésnek megfelelően (az EUSz. 3. cikke);

2. úgy ítéli meg, hogy a területi kohézió alkalmazási körét pontosabban meg kell határozni. Javasolja, hogy az Európai Bizottság munkájának kiindulópontjául a területi kohéziós politikának a 3. kohéziós jelentésben felvázolt három funkciója szolgáljon, melyek a következők: a „meglévő különbségek csökkentése” révén egy korrekció, a „területi hatással bíró ágazati politikák koherensebbé tétele” révén egy második, megelőző és a „területi integráció javítása a régiók közötti együttműködés ösztönzése” révén pedig egy harmadik, ösztönző funkció;

3. úgy véli, hogy a területi kohézió magába kell foglalnia a tengeri dimenziót is;

4. úgy látja, hogy a jövőben tovább kell lépni az Európai Bizottság által a zöld könyvben feltett kérdéseknél annak érdekében, hogy kellőképpen számításba vegyünk a közösségi szinten a területi kohézió fogalmának politikai hatályát; támogatja a különböző érintett hivatalok és szereplők együttműködésének fokozására irányuló javaslatot. Egyetért azzal, hogy a területi kohézió koncepciója hidat ver a gazdasági hatékonyság, társadalmi kohézió és ökológiai egyensúly között, mivel a politikai intézkedések kialakításakor a fenntartható fejlődést helyezi középpontba, és ennek során az egyes régiók területi adottságait veszi kiindulópontnak;

⁽¹⁾ Amint azt az RB CdR 388/2002 fin számú, a területi kohézióról szóló saját kezdeményezésű véleményében (előadó: Valcarcel SISO) kérte.

⁽²⁾ Lásd a CdR 97/2007 fin sz. véleményt a negyedik kohéziós jelentésről (előadó: Michael SCHNEIDER).

5. azt kéri az Európai Bizottságtól, hogy a konzultációs időszak végén bocsásson ki fehér könyvet, és abban világosabban dolgozza ki a területi kohézió koncepcióját és célkitűzéseit EU-szinten, az összes közösségi politika területi hatáselemzése révén;

Az Európai Unió új politikai célkitűzésének alapelvei

6. emlékeztet arra, hogy a 4. kohéziós jelentésről szóló véleményében kérte, hogy a jövőben a területi kohézióval kapcsolatos szempontokat jobban vegye számításba a kohéziós politika ⁽²⁾, és a társadalmi és gazdasági kohézióról se feledkezzen meg, amely a különbségek csökkentését szolgáló fontos közösségi célkitűzés;

7. aláhúzza a területi kohézió mint a társadalmi és gazdasági kohéziót kiegészítő politikai cél jelentőségét, amely ezáltal lehetővé teszi, hogy a közösségi fellépés jobban meg tudja erősíteni az EU-n belüli szolidaritást, valamint hatékonyan tudjon hozzájárulni a fenntartható fejlődéshez, tiszteletben tartva a szubszidiaritás elvét, továbbá a különböző kormányzati szintek közötti hatáskörmegoszlást;

8. kiemelten hívja fel a figyelmet arra, hogy a területi kohézió célkitűzését az egész európai területre, vagyis az Európai Unió valamennyi régiójára alkalmazni kell, anélkül, hogy sértenénk a regionális politika és a strukturális alapokhoz kapcsolódó fellépések keretében egyébiránt meghatározott prioritásokat;

9. azt kéri az Európai Bizottságtól, hogy mélyítse el kutatásait a megfelelő mutatók kidolgozása céljából (adott esetben a regionális alatti szinten) olyan különböző régiótípusok sajátos társadalmi-gazdasági problémái tekintetében, amilyenek mindenekelőtt – de nem kizárólag – a hegyvidékek, a szigetek, az alacsony népsűrűségű területek, a határ menti övezetek, valamint a legkülső régiók, amelyek sajátos helyzetéről az EKSz. 158. és 299. cikke ír, annak érdekében, hogy kiemelje e régiók egyedi lehetőségeit és problémáit;

10. arra kéri az Európai Bizottságot, hogy hajtson végre jelentős mértékű javítást a statisztikai adatokon, illetve azok térképes ábrázolásán, hogy azok a valós helyzetet tükrözzék;

11. véleménye szerint a területi kohézió célja az, hogy minden közösségi terület számára azonos hozzáférést biztosítson az infrastruktúrákhoz, valamint az általános gazdasági érdekű szolgáltatásokhoz, hozzájárulva ezáltal ahhoz, hogy az emberek életfeltételei a 21. századi európai normák szerint javuljanak; egyben elismeri, hogy a hozzáférés nem kizárólag a földrajzi elhelyezkedéstől függ, hanem abban az összefüggések, illetve az infrastruktúra és a szolgáltatások megléte és minősége is meghatározó tényező.

12. úgy véli, hogy a területi kohézió fogalma a szolidaritás elvén alapul, amely olyan intézkedések bevezetését igényli, amelyek a Közösség egészének harmonikus fejlődését és a különböző területek közötti fejlettségbeli különbségek csökkentését célozzák;

13. emlékeztet arra, hogy a kohézióról szóló legutóbbi jelentések rámutatnak az európai régiók közötti és a regionális alatti szinten létrejövő, egyes területi eltérések súlyosbodásának tendenciájára. E különbségeket olyan jelenségek jellemzik, mint a területi szegregáció, amely a gettósodás bizonyos formáival, továbbá egyes távoli területek hanyatlásával jár együtt. Ezen eltérések miatt a területi kohézió felvételére az Európai Unió átfogó célkitűzései közé minden eddigénél jobban szükség van;

14. véleménye szerint e szükségszerűséget fokozza az európai területi kohézió hiánya által előidézett többletköltség, amely egyrészt környezeti jellegű (ezt elsősorban a városi területek túlzásfoltossága és az éghajlat felmelegedése váltja ki); másrészt pedig társadalmi természetű (ennek okozója a társadalmi problémák területi koncentrációja). A területi kohézió hiánya ezenkívül rontja az európai egységes piac működését, korlátozva egyes területek lehetőségét arra, hogy éljenek a Szerződésben megadott szabadsággal;

15. azt javasolja, hogy a területi kohézió lényeges részét képezze az Európai Unió által a jelenlegi pénzügyi és gazdasági válság kezelésére alkalmazandó stratégiának; tekintettel az elkövetkező években várható kihívások összetettségére, kéri, hogy a költségvetési források – ha már nem emelkednek – legalább maradjanak meg a jelenlegi szinten;

16. ellenez bármely olyan kezdeményezést, amely a körülményekre vagy bármi másra hivatkozva a kohéziós politika – akár részleges vagy rejtett – nemzeti hatáskörbe történő visszahelyezését célozza;

A regionális politika felülvizsgálata a területi kohézió elérése érdekében

17. úgy látja, hogy a területi kohézió célkitűzése kiegészíti a gazdasági és társadalmi kohézióét, és hogy a kohézió e három formájának erősítenie kell egymást. Ez azt is jelenti egyben, hogy a gazdasági, társadalmi és területi kohéziós célkitűzést valamennyi területi hatású, közös politikának – és elsősorban

a regionális politikának – figyelembe kell vennie, és felszólítja az Európai Bizottságot, hogy a regionális szintű ágazati integráció számára dolgozzon ki olyan modelleket, amelyek erősítik a területi kohéziót;

18. arra hívja fel az Európai Bizottságot, hogy készítsen mérleget a lisszaboni és a göteborgi stratégia területi kohéziós hozadékáról, a strukturális alapok kapcsán a 2007–2013-as időszak viszonylatában végrehajtandó forráselkülönítés keretében;

19. azt javasolja az Európai Bizottságnak, hogy a 2014–2020-as időszakra a társadalmi és gazdasági kohézió mellett a területi kohézió céljait is figyelembe vevő stratégiai irányváltást vegyen tervbe; ennek alapján arra is felhív, hogy a regionális politika találja meg a kellő egyensúlyt a gazdasági növekedést a globalizált környezetben elősegítő versenyképességi kiadások és a területi eltéréseket a kohéziós célkitűzések elérése érdekében csökkenteni hivatott kiadások között;

20. új eszközök és különösen mutatók kidolgozását javasolja a területi kohézió megvalósításának szükségletei alapján⁽³⁾, többek között a regionális szint alatti elemzések elvégzésével. Megfelelő regionális stratégiák és politikai válaszok kifejlesztése érdekében olyan megfelelő eszközökkel kell felszerelkedni, amelyek lehetővé teszik a területi különbségek számításba vételét a közpolitikákban (mint például az egy főre jutó rendelkezésre álló jövedelem, amellyel figyelembe lehet venni a transfereket az egy főre jutó GDP mutatója mellett; az adóbevételek; a különböző szolgáltatásokhoz való hozzáférés (közlekedés, energiaszolgáltatás, egészségügyi ellátás, oktatás), a demográfiai szerkezet és a településszerkezet (a népsűrűséggel, a demográfiai öregedéssel és az idősök arányával kapcsolatos adatok); vagy akár szintetikus humán fejlettségi mutatók létrehozása⁽⁴⁾);

Területi együttműködés

21. emlékeztet a területi együttműködés vitathatatlan európai hozzáadott értékére és a területi kohéziós célkitűzés megvalósításához való hozzájárulására; ennek kapcsán a teljes uniós költségvetés számottevő növelését kéri annak érdekében, hogy további pénzügyi erőforrásokat lehessen a regionális politika ezen területéhez rendelni azzal a céllal, hogy az túlléphessen a bevált gyakorlatok cseréjén; ennek azonban nem szabad a másik két uniós kohéziós célkitűzés kárára történnie;

22. arra kéri az Európai Bizottságot, hogy hatékonyabban aknázza ki az európai régiók közötti együttműködés által kínált új stratégiai lehetőségeket, melyek a kormányzás és a beavatkozás szempontjából teljes egészében megfelelő stratégiai szintnek bizonyulnak a területi kohéziós problémák megoldására; felhívja a figyelmet arra, hogy az EGTC⁽⁵⁾ egy – határokon átnyúló, nemzeteken átívelő és régiók közötti projektekhez kapcsolódó – európai együttműködési struktúra kialakításával elősegíti az eredményes együttműködést számos különféle tevékenység területén, valamint a szomszédsági kapcsolatok megerősítését, a lakosság különböző csoportjainak közelítését, a tudásátadást és a bevált gyakorlatok cseréjét;

⁽³⁾ A CdR 97/2007 fin sz., a negyedik kohéziós jelentésről szóló vélemény (előadó: Michael SCHNEIDER) alapján.

⁽⁴⁾ A PNUD által kifejlesztett módszertanra hivatkozva.

⁽⁵⁾ A CdR 308/2007 fin sz., Európai területi együttműködési csoportosulás: új lendület az európai területi együttműködés számára c. vélemény (előadó: Mercedes BRESSO) alapján.

Határokon átnyúló együttműködés

23. hangsúlyozza a határokon átnyúló együttműködésnek az európai integrációban játszott sajátos szerepét és a kapott eredmények fontosságát: az Unió belső határain az „erő”-hatás csökkentését, a külső határok szerepének módosulását (összehangolt fejlesztés, az illegális bevándorlás és csempészet elleni küzdelem, a nem uniós országok uniós határ menti övezeteiben a fejlesztés támogatása), valamint az új tagállamok csatlakozásakor a külső határok belső határokká való átalakításának támogatását;

24. arra kéri az Európai Bizottságot, hogy folytassa a határokon átnyúló programok kezelésének egyszerűsítésére és javítására irányuló erőfeszítéseit, például azáltal, hogy ugyanolyan mértékű juttatást határoz meg a határ mindkét oldalán; valamint támogatja az Európai Bizottság arra irányuló szándékát, hogy mérleget készítsen az EGTC végrehajtásáról;

Nemzetek közötti együttműködés

25. az effajta együttműködés támogatását javasolja az érintett területeken (például tengeri és folyami vízgyűjtő területek, hegyvidékek) annak érdekében, hogy javítani lehessen a területi integrációt, és a régiókban csökkenteni lehessen a regionális és régiók alatti szinten mutatkozó különbségeket, valamint a közösen kialakított területrendezési stratégiák keretében hatékonyan lehessen orvosolni a környezetvédelemmel, a szennyezés elleni küzdelemmel, a közlekedési hálózatok javításával kapcsolatos problémákat, ennek azonban tiszteletben kellene tartania a meglévő köztestületek szerepét és illetékességi körét, valamint az egyes régiókban érvényes stratégiai kohéziós prioritásokat;

26. úgy véli, hogy a makrorégiók fejlesztéséhez hasonló stratégiai megközelítéseket (pl. a balti-tengeri térségre vonatkozó jövőbeli uniós stratégiát) ösztönözni kellene; a tengeri területek nemzeteket átfogó szintjén olyan innovatív kormányzási keret kellene bevezetni, amelynek célja az EU által nemrégiben elfogadott integrált tengerpolitika előmozdítása és a következetesség biztosítása az Unión belül, illetve az érintett harmadik országokkal való közösségi fellépés között;

Régiók közötti együttműködés

27. rámutat a régiók közötti együttműködés jelentőségére (amelyről az Európai Bizottság nem tesz említést a zöld könyvben): a tapasztalat és a jó gyakorlatok cseréjének kiváló eszköze ez az egymást kiegészítő fejlesztési projekteken dolgozó, nem összefüggő területek között. Kéri azonban, hogy a régiók közötti együttműködés eszközeit a jövőben jobban igazítsák a helyi és regionális önkormányzatok igényeihez azáltal, hogy nagyobb rugalmasságot biztosítanak az együttműködési témakörök kiválasztásában;

Területi együttműködés az EU-n kívül

28. kiemeli, hogy jobban össze kellene hangolni a területi együttműködési fellépéseket ezen együttműködés külső dimen-

ziójával az EU esetleges bővítésére (Nyugat-Balkán és Törökország) felkészülve, az európai szomszédsági politikában (ENP) való részvételre jogosult országokkal, az Orosz Föderációval és a legkülső régiókkal szomszédos országokkal;

A közösségi politikák koherenciájának megvalósítása a területi kohéziót tekintve

29. úgy véli, hogy a területi kohézió célkitűzését minden közösségi politikára alkalmazni kellene. Meg kell tehát erősíteni az ágazati politikák és a regionális politika közötti komplementaritást, és ügyelni kell arra, hogy ezek – akár támogató, akár szabályozó jellegűek – összhangban legyenek;

30. e tekintetben sajnálatát fejezi ki amiatt, hogy a közösségi politikákat túl gyakran anélkül alkotják meg és hajtják végre, hogy kellően tekintetbe vennék azok területi következményeit, és emiatt a helyi és regionális önkormányzatoknak az ilyen politikák negatív hatásaival kell szembesülniük (tevékenységek vagy munkahelyek megszűnése, környezeti károk, fokozódó zsúfoltság vagy elnéptelenedés);

31. kiemeli a területrendezés hasznosságát, amely a régiókban a tevékenységek és alkalmazások harmonikus eloszlásának biztosítására vonatkozó eljárások összességét foglalja magában azzal a céllal, hogy biztosítsa a közösségi intézkedések és a területi kohézió céljai közötti összhangot;

32. felismeri, hogy a hátrányokat részben megszüntették a közösségi regionális politika körébe tartozó fellépések, különösen a gazdasági változások elősegítésére irányuló programok révén (ipari átalakítás, vidékfejlesztés a KAP reformjának keretében);

33. sajnálattal veszi tudomásul a KTFI-politikák és a területi kohézió közötti koherencia hiányát, és kiemeli az uniós és a nemzeti kutatási és innovációs politikák területi szintre helyezésének szükségességét;

34. úgy véli, hogy – a Lisszaboni Szerződés által előírányozott horizontális szociális záradék mintájára – az ágazati politikák területi hatásait már az elképzelés kezdeti szakaszában figyelembe kell venni (*a terepet a politikák végrehajtása előtt kell áttekinteni*), azok területi hatását megelőlegezendő;

35. ennek kapcsán kiemeli, hogy a területi kohézió céljának elérésében rendkívül fontos szerepet játszanak a transzeurópai közlekedési, energia- és telekommunikációs hálózatok. Arra biztatja az Európai Bizottságot, hogy szenteljen kiemelt figyelmet ezeknek;

36. különösen kiemeli annak szükségességét, hogy meg kell valósítani a szárazföld és a tenger határán végzett tevékenységekkel kapcsolatos közösségi politikák koherenciáját;

Közös agrárpolitika (KAP)

37. úgy véli, hogy a jelentős területi kihatással bíró KAP-nak, ahelyett, hogy növelné a régiók közötti különbségeket, jobban hozzá kellene járulnia a területi kohézióhoz: a készülő reform területi hatásainak megelőzésével a negatívumok korlátozása érdekében, valamint az olyan területekre irányuló alkalmazkodási intézkedések kilátásba helyezésével, amelyeket a reform hátrányosan érinthet;

38. azt ajánlja, hogy a KAP 2. pillérén belüli vidékfejlesztési politikák körébe tartozó intézkedéseket jobban hangolják össze a regionális politikával, hogy ezáltal a város- és vidékfejlesztés jobban kiegészítse egymást, azzal a végcéllal, hogy a technikailag és politikailag lehetséges legtöbb egyszerűsítést és szinergizációt lehessen elérni a két politika között a 2013 utáni programokban;

Közös közlekedéspolitikai

39. úgy véli, hogy a közös közlekedési politika továbbfejlesztése és annak éghajlatra gyakorolt hatása során nem szabad megfeledkeznünk ennek a politikának a különleges jelentőségéről azon területek számára, amelyek elérhetősége kizárólag bizonyos közlekedési módoktól (főként légi közlekedéstől) függ;

40. javasolja, hogy a transzeurópai közlekedési hálózatok küszöbön álló átdolgozása során fokozottan vegyék figyelembe a területek helyi elérhetőségének biztosítását, a megfelelő szabványok függvényében és a városi közlekedési hálózatokba való integrálásukkal, nagymértékben javítva így az összeköttetéseket és a kohéziót;

Környezetvédelem

41. úgy véli, hogy az éghajlatváltozás kényes kérdése nem ugyanúgy merül fel minden régióban (például az üvegházhatású gázok kibocsátási kvótájára vonatkozó közösségi kereskedelmi rendszer bevezetését vagy a parti övezetek kezelését tekintve);

Az általános érdekű szolgáltatások és az általános gazdasági érdekű szolgáltatások területi hatására vonatkozó javaslatok

42. emlékeztet az általános gazdasági érdekű szolgáltatások fontosságára – mivel ezeken keresztül valósul meg a területi kohézió –, amint azt az elsődleges közösségi jog (EKSz. 16. cikk) is említi. Ezért sajnálatát fejezi ki amiatt, hogy az általános érdekű szolgáltatásokkal, és különösen az általános gazdasági érdekű szolgáltatásokkal kapcsolatos közösségi politikák területi hatását az Európai Bizottság sem vizsgálja a jogalkotási javaslatok előterjesztése előtt, és a végrehajtás után sem értékeli ki;

43. hangsúlyozza a belső piac elaprózódásának kockázatát, ha a polgárok nem férnek hozzá a hozzájuk közeli szolgáltatásokhoz, pedig az egyetemes szolgáltatás fenntartásának célkitűzése már megerősítést nyert;

44. az általános szolgáltatások hagyományos biztosításának keretében, az egyenlő bánásmód jogán, valamint a régiók globális gazdaságba való integrációjának feltételeként kiáll az ezekhez a szolgáltatásokhoz való egyetemes hozzáférés fenntartása mellett;

45. a Szerződésben, valamint a Lisszaboni Szerződésnek az általános érdekű szolgáltatásokról szóló jegyzőkönyvében foglalt szubszidiaritási elvnek megfelelően azt kéri, hogy maradjon meg a helyi és regionális önkormányzatoknak az a joga és szabadsága, hogy általános gazdasági érdekű szolgáltatások nyújtóiként, ügyintézőiként vagy haszonélvezőiként rendelkezéseket hozzanak;

46. újfent hangsúlyozza, hogy jogbiztonságot kell teremteni a területi önkormányzatok – mint az általános gazdasági érdekű szolgáltatások nyújtói, kezelői vagy kedvezményezettjei – számára; ehhez szükségesnek tartja, hogy sajátos jellegű összeegyeztethetősége a közbeszerzési szerződések és állami támogatások odaítélésére vonatkozó jogszabályokkal elismerést nyerjen a megfelelő közösségi kereteken belül;

A területi kormányzás javítására vonatkozó javaslatok

47. hangsúlyozza, hogy mivel ugyanazon a területen különböző, olykor ellentétes hatással több kormányzati szint is felléphet, a kormányzás minősége javításra szorul, különösen a területi dimenziót tekintve, a polgárokhoz legközelebbi szinten, hogy a közpolitikák integrációjának hiányát orvosolni lehessen. Ez az új területi kormányzási séma a területi kohéziós célkitűzés gyakorlati megvalósításának sarokköve;

48. célszerűnek tartja, hogy az Európai Bizottság határozzon meg olyan eszközöket, amelyek a már létező intézményi kapcsolatok mellett segítik a különféle kormányzati szintek közötti vertikális együttműködést;

49. felhívja rá a figyelmet, hogy a területi kohézió célkitűzését nem szabad a hatáskörök megoszlásának módosításaként értelmezni, főleg a területrendezést illetően nem, amelynek a tagállamok és területi önkormányzataik hatáskörében kell maradnia. A tagállami kormányoknak azonban – különösen a nagyobb mértékben központosított államokban – erősíteniük kell a helyi/regionális szintű szereplőkkel való kapcsolatokat a nemzeti ágazati szakpolitikák jobb helyi/regionális szintű koordinációja érdekében;

50. a tagállamokban a különböző kormányzati szintek közötti hatáskörök egyértelművé tételét, továbbá a vertikális és horizontális politikák, valamint a koordinációs funkciók fejlesztését szorgalmazza;

51. nagyobb döntési jogköröket sürget a regionális önkormányzatok számára a strukturális alapok kezelését illetően azáltal, hogy az EU minden régiója kapja meg a közigazgatási egység státuszt;

52. a közös stratégiai célkitűzések (például a megközelíthetőség, a fenntartható fejlődés és a tengerpolitika terén) meghatározása érdekében a többszintű kormányzás megerősítését⁽⁶⁾ javasolja, amelyhez minden résztvevő a lehetőségeihez mérten járulna hozzá, ezáltal biztosítva a partnerségi elv teljes mértékben történő alkalmazását. A tényleges többszintű kormányzás magában foglalja a közös végrehajtást és további kezelést is;

53. Ezzel kapcsolatban emlékeztet arra, hogy a 2007. november 23-i, az „Európai Unió területi menetrendjének

megvalósítására vonatkozó első cselekvési program”-ban az illetékes miniszterek kifejezték abbéli „meggyőződésüket, hogy a többszintű kormányzás a kiegyensúlyozott területrendezés nélkülözhetetlen eszköze az EU-ban”, és javasolták „a helyi és regionális önkormányzatok érintett szereplőinek csoportjával való találkozót a területi menetrendben ismertetett prioritások megvalósításának megvitatása céljából”;

54. felkéri az Európai Bizottságot, hogy elemezze részletesebben a 27 tagállamban már alkalmazott partnerségi gyakorlatot, annak érdekében, hogy kapacitásaik konszolidálása révén a helyi és regionális önkormányzatok, valamint ezek szövetségei proaktív partnerekké válhassanak.

Kelt Brüsszelben, 2009. február 12-én.

a Régiók Bizottsága
elnöke

Luc VAN DEN BRANDE

⁽⁶⁾ Lásd az RB korábbi véleményeit: Nemzeti, regionális és projektalapú irányítás és partnerség a regionális politika területén (CdR 149/2008 fin – előadó: Vladimir KISYOV); „Hatékonyabb jogalkotás 2005 és 2006” csomag (CdR 397/2006 fin – előadó: Luc VAN DEN BRANDE); valamint Fehér könyv az európai kormányzásról (CdR 103/2001 fin – előadó: Michel DELEBARRE).